

munerne. Saaledes tror jeg, at Forholdene have udviklet sig ædruelig set. Men vi have ingen Lovbestemmelse derfor. Det var altsaa ganske naturligt, at man maatte gaa til en forandret Bestemmelse. Hvad er det nu, man har gjort og gjort konsekvent? Man har sagt: Nu gjøre vi det til en kommunal Byrde, og vi gjøre det til en kommunal Administration. Jeg maa til-lade mig at gjøre opmærksom paa, at her ligger hele Forskjellen med Hensyn til dette Spørgsmaal om Politimesteren og Kommunalbestyrelserne. Den ligger paa dette Punkt: Nu har Øvrigheden, Politimestrene under Amtet, Administrationen gjennem Sognekogderne, med Hjælp af Snekogderne, herefter faae Kommunerne Administrationen, det kan ikke godt være anderledes. Det er Konsekventen af Alt, hvad der er sket. Man har gjort Snekastningsbyrden til en kommunal Byrde indenfor Kommunen, som den ikke kan afstaa, og Kommunerne faae tillige Administrationen. Hvad faaer da Øvrigheden? Den faaer Tilshynet, naturligvis et aktivt Tilshyn. Det ærede Medlem (Sul-Ryfsenstein) sagde, at saa komme vi jo af med Sognekogderne. Nei, det gjøre vi aldeles ikke. For Dieblirket fungere Sognekogderne for Politimesteren som administrerende, men herefter som tilshynshavende, altsaa som Politiets Tilshynshavende. Snekogderne blive ganske vist flyttede over til Kommunerne fra Øvrigheden, som de nu tjene under, fordi de ere til Hjælp for Sognekogderne. Men i og for sig er det jo et ganske naturligt Forhold. Det er jo en Vildfarelse at tro, at man kan blive staaende ved det, som man nu gjør i Praxis, idet man siger, at Snekogderens Arbejde, navnlig den Budsendelse, der følger med, lader man gaa i Stedet for Snekastning. Efter dette Lovforslag kan man ikke fritage Snekogderne for Snekastning, men man bestraffer dem, og der bliver ogsaa der en meget væsentlig Forskjel; nu kan man faae Snekogderne bestraffede af Amtet, naar Vedkommende vil lade sig bestraffe, medens det herefter bliver gjort til et kommunalt Om-bud, som skal modtages. Sa, det er en meget væsentlig Forskjel, og det gjør ogsaa, at man maa se noget anderledes paa det hele Forhold. Jeg indrømmer, at hele dette Spørgsmaal om Politimesterens Stilling til Snekastningen, som det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Sul-Ryfsenstein) var mindre for-nøjet med, men som andre ærede Medlemmer have opfattet ganske rigtigt som et Over-tilshyn, er et meget indgribende Punkt i Lov-forslaget. Men jeg indser ikke, at der er anden Mulighed end at gaa den Vej, som

man her er gaaet, nemlig at gjøre det til en kommunal Byrde, underlagt kommunal Administration, men saa kan man ikke lade Politimestrene beholde Administrationen; man kan lade dem beholde Tilshynet, og det bliver naturligvis et aktivt Tilshyn. Man kunde ønske, at det var Politimesteren, der direkte kunde skride ind, og ikke behøvede at lade det gaa til Amtet som Overautoritet, idet man kan sige, at det har man ikke Tid til, det skal han gjøre selv. Det har jeg ikke Noget imod, men man maa ikke ståre meget dybt ind i Lovforslaget, saa skal man før bygge Lovforslaget paa et helt andet Grund-lag. Jeg siger dette strax, fordi det er af meget væsentlig Betydning.

Jeg skal endnu nævne et Spørgsmaal, som det ærede kongevalgte Medlem (Stef-fensen) optastede. Det var Spørgsmaalet om Snekastningsbyrden paa de offentlige Stier. Derom have vi nu en Bestemmelse, som staar i Loven af 4de Juli 1850, hvor der staar saaledes: „Saabel den forsvarlige Vedligeholdelse af alle i Regulativet optagne Stier med Stenter, Gangtræer, Laager og lignende Indretninger, som den derved fore-faldende Snekastning, bliver at foranstalte udført for Kommunens Regning.“ Det er ganske rigtigt, at nu er der et Raabud om, at alle offentlige Gangstier skulle renholdes for Kommunens Regning, men det er dog meget tvivlsomt, om Snekastningsarbejdet paa dem nu kan ske i Genhold til de almin-delige Snekastningsregler, om Kommunen ikke direkte skal sørge for deres Kastning, men det lader jeg nu staa hen. Nu have vi her foreslaaet Forholdet ordnet paa en noget anden Maade, idet man har overladt det til Kommunerens Stjøn, hvilke af disse Gangstier der skal være Ojensret for Snekastning. Jeg tror ogsaa, at det er ganske rigtigt, at man træffer en noget lempeligere Regel her end ligeoverfor Veiene. — Jeg skal ende-lig nævne et Spørgsmaal af større Interesse, som ogsaa det ærede Medlem var inde paa, nemlig Spørgsmaalet om ikke-private Veie, som omtales i Beiloven af 21de Juni 1867. Det er en Bestemmelse, som vi, saaledes som den staar i denne Lov, som det ærede Medlem rigtig sagde, egentlig kunde være færdige med med det Samme; med det Forhold have vi gjort op. Vi skulde kun have offentlige Veie — det er Vanderveie og Biveie — og private Veie, men det var disse ikke-pri-vate Veie, om hvilke der skulde tages en Bestemmelse, om de skulde blive offentlige Veie, nedlægges eller bortsalges osv. Der staar rigtignok i Beiloven en anden Bestem-melse, at hvert 5te Aar skal dette Forhold optages paany. Det er vistnok det, der har